

Parochiële gespreksrondes in het kader van de synodale weg.

In de **Thomas-a-Kempis** parochie hebben gespreksavonden plaatsgevonden op dinsdag avond 15 februari en 8 maart in h. Jozefkerk te Zwolle. Gemiddeld waren er per avond zo'n 35 parochianen aanwezig, waaronder kerkgangers, besturen, pastores en vrijwilligers. Hieronder de behandelde onderwerpen en een korte samenvatting wat daar zoal over gezegd is.

Tochtgenoten

Men ervaart het gevoel samen op weg te zijn met kerkgangers ter plaatse; tijdens vieringen en aanbidding. Alsmede verbondenheid met mensen van gebedskring, medebekeerlingen en andere gelijkgezinden. Maar ook met vrijwilligers, burens, collega's en familie.

Er wordt door veel mensen een grote afstand naar het pastorale team ervaren. Ook ervaart men grote afstand naar de paus en bisschoppen. En ook naar voorbijgangers, jongeren, zieken, armen en mensen die de Kerk trachten te 'gijzelen'. Om de onderlinge band te versterken wordt het als oplossing gezien door jezelf niet als reisleader op te werpen, maar als metgezel. Gaat om kernwoorden als 'ontmoeten', 'luisteren', 'zien' en 'ruimte geven aan elkaar'. Maar ook: door het lijden heengaan en bidden om de heilige Geest.

Mensen die je niet zo vaak ziet en andersdenkenden staan wat meer op afstand. Ook wordt er weinig contact ervaren met migranten, zwervers, daklozen, armen, zieken en jongeren.

Dialoog met de samenleving en andere kerken

Dialoog met niet-katholieken wordt te weinig ervaren. Ook omdat er vanuit de kerk niet veel initiatief wordt genomen. Wel wordt het ervaren in jongerenprojecten en andere georganiseerde ontmoetingen; o.a. in zorgcentra.

De meeste contacten van dit soort zijn er in de familie en met mensen in de buurt.

Er zijn wel contacten met niet-christenen, buitenlandse vrouwen, woonwagengedwongen en migranten. Tijdens anderstalige vieringen ontstaan contacten en ook bij de voedselbank.

Men neemt wel deel aan protestantse diensten gezamenlijke maaltijden en probeert te zien wat we samen kunnen doen. Leren van elkaar; goedheid en vriendschap werken positief.

Er wordt belang gehecht aan solidariteit met zwakkeren. Milieu, klimaat, diversiteit, vrede.

Men vindt dat bisschoppen vaak te eenzijdige kijk hebben; teveel regels.

Verantwoordelijkheid voor onze gemeenschappelijke opdracht

Belangrijk om samen te komen en ook om beschikbaar te zijn; helpen waar mogelijk. Inzet voor anderen. Geloof in praktijk brengen en uitdragen. Sacramenten geven een 'boost'.

Aanwezigheid bij Eucharistievieringen is essentieel. Omzien naar elkaar hoort erbij. Goed voorbeeld geven naar anderen toe. Soms weinig ruimte gegeven om participatie te ervaren.

Regels en structuren worden soms als barriere gezien. Meer ruimte voor nieuwe initiatieven. Gevoel zelf tekort te schieten; gemakzucht. Weinig aanbod voor verdieping van het geloof.

Deuren kerk vaker openzetten. Samenleving dienen door vrijwilligerswerk. Mensen financieel ondersteunen en ook in woord en daad; zeg niet te snel 'nee' bij hulpvraag.

Vieren

Regelmaat gebed en Eucharistie geeft inspiratie en rust. Bepalend voor hoe je leeft. Samen vieren geeft ondersteuning. Lukt helaas niet altijd om te bidden; naar de kerk te gaan.

Mooiste ervaring bij kleinschalige vieringen; latijn geeft meer diepgang; een eigen rol in de viering ook. (samen) zingen heeft positieve invloed. Sacrament ontvangen is hoogtepunt.

Betere participatie door kennis van achtergronden liturgie. Samenzang en 'nagesprek' helpen bij de interactie tussen gelovigen. Vriendelijkheid, het gevoel welkom te zijn ook.

Uitnodigend zijn door (nieuwe) mensen rond vieringen aan te spreken. Goede communicatie belangrijk: het is niet altijd bekend dat er vieringen zijn. Kennissen uitnodigen mee te gaan.

Parochiële gespreksrondes in het kader van de synodale weg.

In de **Norbertus** parochie hebben gespreksavonden plaatsgevonden op 15 februari en 8 maart in de h. Ludgeruskerk te Dronten. Gemiddeld waren er per avond zo'n 35 parochianen aanwezig, waaronder kerkgangers, besturen, pastores en vrijwilligers. Hieronder de behandelde onderwerpen en een korte samenvatting wat daar zoal over gezegd is.

Tochtgenoten

Men ervaart het gevoel samen op weg te zijn met kerkgangers ter plaatse, met de mensen in de werkgroepen. Vieringen worden als belangrijk gezien, alsmede ontmoetingen met andere gelovigen tijdens cursussen, bedevaarten en ook in de familie.

Er wordt door veel mensen letterlijk en figuurlijk een grote afstand naar het pastorale team ervaren. Ook ervaart men grote afstand naar de Kerk als instituut, naar de paus; maar ook naar anders gelovigen. Gezinnen; ouders, kinderen en jongeren worden gemist.

Om de onderlinge band te versterken wordt het als oplossing gezien om in gesprek met elkaar te blijven. Gelovige metgezel voor elkaar proberen te zijn. Ook dat het helpt om jezelf in te zetten; voor de kerk, maar ook voor andere mensen. Belangrijk om 'eigenheid' van de locatie te bewaren. De sociaal zwakkeren en anders gelovigen die zijn een beetje uit het zicht geraakt. En met name ook de kinderen en jongeren.

Dialogo met de samenleving en andere kerken

Dialogo met niet-katholieken wordt vooral ervaren tijdens in de KESA groep, in diaconale bezigheden. Bezoekwerk, ook bij buitenlandse mensen. Oecumenische vieringen.

Het gesprek aangaan met andere bevolkingsgroepen gebeurt vooral tijdens het koffie drinken na de viering. Respect voor elkaar is de basis. De internationale vieringen geven een grote positieve impuls. We kunnen leren van mensen die uit een geheel andere cultuur afkomstig zijn. Er zijn contacten met bijvoorbeeld mensen van Irakese en Syrische afkomst.

Belangrijk is het inzicht dat iedereen gelijk is; en dat we goed moeten zijn voor elkaar.

Pluspunt dat in andere kerken/religies de geestelijke leiders wel getrouwd mogen zijn.

Thema's die als belangrijk gezien worden zijn klimaat, naastenliefde, zorg, aandacht, rechtvaardigheid en wereldvrede.

Verantwoordelijkheid voor onze gemeenschappelijke opdracht

Gods liefde in praktijk brengen; uitdragen van het geloof. Tegengeluid t.a.v. vaak harde samenleving. Het geloof vraagt wel wat van je. Omzien naar elkaar; verbondenheid.

Als gedoopte: je inzetten voor anderen; binnen en buiten de kerkgemeenschap. Er is moed voor nodig om het geloof uit te dragen. Ieder heeft eigen talenten: vertrouw op de ander.

Soms is het moeilijk om naar anderen te luisteren. Je kunt niet alles doen; ik zeg soms 'nee'. Bid ik op de goede manier? Ene uurtje in de week naar de kerk schiet er wel eens bij in.

Door vrijwilligerswerk samenleving ondersteunen, spontaan en zonder poeha. Mensen ondersteunen: financieel, maar ook door gebed. Voorbeden geven saamhorigheid.

Vieren

Door gebed en samen vieren wordt je gesterkt. Viering moet aanknopingspunten hebben voor eigen leven. Vaak blijft er wat 'hangen' na een viering. Vieren geeft rust en inspiratie.

Samen zingen erg inspirerend. Latijn geeft extra diepgang. Participatie is van belang voor het gevoel mee te doen. Voordeel Eucharistieviering is: dat je die in elke taal kunt volgen.

Liefst samenzang. Graag meer gezinsvieringen. Positieve, laagdrempelige sfeer nodigt uit.

Afstand tussen celebrant en kerkgangers kleiner maken. Bidden en zingen samen doen.

Gastvrijheid door napraten, verwelkomen nieuwkomers. Internationale vieringen. De kerk zou vaker open moeten zijn. Nodig eens niet-katholieken uit om mee te gaan naar de kerk.

Parochiële gespreksrondes in het kader van de synodale weg.

In de **Christoffel** parochie hebben gespreksavonden plaatsgevonden op dinsdag avond 22 februari en 15 maart in h. Andreaskerk te Steenwijkerwold. Gemiddeld waren er per avond een kleine 20 parochianen aanwezig, waaronder kerkgangers, besturen, pastores en vrijwilligers. Hieronder de behandelde onderwerpen en een korte samenvatting wat daar zoal over gezegd is.

Tochtgenoten

Men ervaart het gevoel samen op weg te zijn met kerkgangers ter plaatse, met de mensen in de werkgroepen, met de ouderen en zieken. De scholen zijn wat meer op afstand komen te staan, en zijn ook niet geneigd om mensen van de kerk uit te nodigen. Ook wordt door veel mensen een afstand naar het pastorale team ervaren. Ook de bisschoppen worden doorgaans ervaren als nogal 'ver weg'.

Om de onderlinge band te versterken wordt het als oplossing gezien om in gesprek met elkaar te blijven. Ook dat het helpt om jezelf in te zetten; voor de kerk, maar ook voor andere mensen. Op de hoogte blijven van wat er gaande is in de wereld door te lezen en te luisteren naar anderen.

De zwakkeren en anders gelovigen die zijn een beetje uit het zicht geraakt, evenals de mensen uit de leeftijdsgroep van 30 tot 50 jaar.

Dialoog met de samenleving en andere kerken

Dialoog met niet-katholieken wordt vooral ervaren tijdens dorpsfeesten, buurtzorg en buurtverenigingen. En ook door wat de Raad van kerken organiseert. Het heeft ook te maken met de houding die je aanneemt: een open en ontvankelijke houding naar anderen toe werkt uitnodigend.

Er zijn ook parochianen die contact hebben met bijvoorbeeld mensen van Turkse afkomst. Met asielzoekers is er ook wel contact; met name uit Irak. Respect voor elkaar doet veel.

Er is ook een ervaring van een parochiaan die zich heel welkom wist bij een bezoek aan een moskee. Thema's die als belangrijk gezien worden zijn vooral klimaat en wereldvrede.

Verantwoordelijkheid voor onze gemeenschappelijke opdracht

In het algemeen wordt het in praktijk brengen van het evangelie als opdracht gezien. En dat uit zich met name in gebed, saamhorigheid, betrokken zijn op elkaar en dankbaarheid.

Als gedoopte gaat het er om, om bewust te zijn dat we gedoopt zijn; beseft tot een gemeenschap te horen. Het horen van de kerkklokken herinnert aan onze roeping als christen.

Waar schort het er wel eens aan? In de verhouding tussen ambtsdrager en parochiaan. Te weinig betrokkenheid; zowel op anderen als verdieping in het geloof; met name het gebed. Kan komen door zich te veel laten meeslepen door de waan van de dag.

Lokale gemeenschap ondersteunen door participatie aan gezamenlijke activiteiten.

Dan wordt ervaren dat we dichtbij elkaar zijn en ervaren we aandacht.

Vieren

Vieringen en gebed worden i.h.a. als rustpunt ervaren. Discipline is nodig. Dankbaarheid speelt een rol. Gezamenlijkheid werkt positief. Viering geeft voedsel voor dagen erna.

Verbondenheid is een belangrijk aspect van het samen vieren. Het horen van kerkklokken wordt als roeping ervaren. De eerbied tijdens Eucharistieviering doet iets met je.

Participatie in viering afhankelijk van 'klik' tussen bedienaar en parochiaan. Aanwezigheid jeugd komt participatie ten goede. Hoe meer de inhoud van de viering op het eigen leven betrokken kan worden, hoe meer men ervaart 'mee' te vieren.

Gastvrijheid vergroten door ook niet-gedoopten voor communie toe te laten. Door ook te vieren in niet-liturgische ruimtes. Geluid dient goed te zijn.